

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

15. oktober 2013

Besvarelse af spørgsmål 430 alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 17. september 2013 efter ønske fra Kim Andersen (V).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 12. september 2013 fra C.A. Ejd. Adm. vedrørende forsikring mod hacking af firmaers netbanker, jf. ERU alm. del - bilag 354.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

evm@evm.dk

www.evm.dk

Svar:

Lov om betalingstjenester indeholder regler om, hvem der skal bære tabet ved indbrud i en netbank. Det følger heraf, at det som hovedregel er banken, der hæfter for dette tab. Denne regel kan dog fraviges i erhvervsforhold. Derfor vildet oftefølge afnetbankaftalen mellem et pengeinstitut og en virksomhed, at det er virksomheden – og ikke banken – der skal bære tabet ved et netbankindbrud.

Under den tidligere regering var der i 2010 nedsat en bredt sammensat arbejdsgruppe, som så nærmere på, hvordan mindre virksomheder mest hensigtsmæssigt kunne beskyttes mod at lide tab ved netbankindbrud. Arbejdsgruppens flertal anbefalede at fastholde den gældende retstilstand, hvor det er op til virksomhederne og deres pengeinstitutter at aftale, hvem der skal dække tab i forbindelse med indbrud i netbanken. Arbejdsgruppen fremhævede i den forbindelse, at det er i virksomhedens egen interesse at sikre en ordentlig beskyttelse af egen it-sikkerhed, og derfor vil det være op til virksomheden selv at vurdere, om den ønsker at bære risikoen for at lide tab ved indbrud i netbanken, eller om den ønsker at forsikre sig imod indbrud.

Som opfølgning på arbejdsgruppens arbejde blev der etableret en forsikringsordning, som kun dækker tab ved indbrud i netbanken. Det er derfor i dag muligt for et mindre beløb at forsikre sig mod at lide tab i forbindelse med indbrud i netbanken. Det er fx muligt at tegne en forsikring med en årlig præmie på ca. 675 kr. med en forsikringssum på 2.500.000 kr.

Jeg mener, at dette er en god løsning, og at der derfor ikke er grundlag for ændringer i lovgivningen.